

De sonnetten aan Orpheus

Die Sonette an Orpheus

Rainer Maria Rilke

Vertaald uit het Duits en van een voor-, nawoord
en aantekeningen voorzien door Gerard Kessels

Uitgeverij IJzer
Utrecht

Inhoudsopgave

Voorwoord 7

De sonnetten aan Orpheus

Eerste deel 13

De sonnetten aan Orpheus

Tweede deel 67

Nawoord 127

Aantekeningen 135

Inhoudsopgave

Chronologische index van Duitse gedichten 151

Chronologische index van Nederlandse gedichten 153

Personalia 155

Dankwoord 157

Lijst van belangrijkste geraadpleegde werken 159

Da stieg ein Baum. O reine Übersteigung!
O Orpheus singt! O hoher Baum im Ohr!
Und alles schwieg. Doch selbst in der Verschweigung
ging neuer Anfang, Wink und Wandlung vor.

Tiere aus Stille drangen aus dem klaren
gelösten Wald von Lager und Genist;
und da ergab sich, daß sie nicht aus List
und nicht aus Angst in sich so leise waren,

sondern aus Hören. Brüllen, Schrei, Geröhr
schien klein in ihren Herzen. Und wo eben
kaum eine Hütte war, dies zu empfangen,

ein Unterschlupf aus dunkelstem Verlangen
mit einem Zugang, dessen Pfosten beben, –
da schufst du ihnen Tempel im Gehör.

Daar steeg een boom. O reine overstijging!
O Orpheus zingt! O hoge boom in 't oor!
En alles zweeg. Maar zelfs in de verzwijging
klonk nieuw begin en wenk en wending door.

Uit stilte drongen dieren uit het klaar en
ontbonden bos van leger en van nest –
en helder werd toen dat zij niet uit list
en angst zo stil en ingetogen waren,

horen wilden ze. Het brullend bronstig koor
leek in hun harten klein. En waar zo-even
amper een hut was die dit kon ontvangen,

een schuilplaats van hun donkerste verlangen
en met een poort waarvan de posten beven, –
schiep jij voor hen een tempel in hun oor.